

Carta de acompañamento do doutor David O. Carpenter, M.D. para solicitudes de retirada do Wi-Fi nas escolas de calquera parte do mundo

Director, Instituto para a Saúde e o Medio Ambiente da Universidade de Albany, EEUU.
Para acompañar calquera carta de pais e profesores solicitando retirar o Wi-Fi das escolas

Estimados señoras / señores:

En relación cos posibles efectos adversos para a saúde asociados coa exposición á radiofrecuencia (RF), especificamente dos encamiñadores sen fíos Wi-Fi, indícolle como profesional da saúde pública que estivo involucrado en cuestións relacionadas con campos electromagnéticos (CEM) durante moitos anos, que estes poden ser perigosos para a saúde dos nenos.

Como Secretario Executivo do proxecto eléctrico da cidade de Nova York na década de 1980, fun partícipe dun programa de investigación que mostrou que os nenos que vivían en fogares con niveis elevados de radiación procedentes dos campos magnéticos das liñas de alta tensión sufriron un elevado risco de desenvolver leucemia.

En canto á miña investigación, editei dous libros sobre os efectos dos campos electromagnéticos, incluíndo os efectos das radiacións de radiofrecuencia.

Fun así mesmo co-editor do Informe Bioinitiative (www.bioinitiative.org), unha revisión exhaustiva da literatura científica sobre este tema, cuxo capítulo dedicado á saúde pública foi publicado nunha revista científica profesional pola súa gran relevancia para o mundo da ciencia.

Tamén testifiquei como experto ante o Panel sobre Cancro creado polo Presidente dos Estados Unidos no ano 2009, publicando resultados moi relevantes.

Dado que este é un tema que coñezo ben, por tratarse dun risco para a saúde pública, comunícolle que existe evidencia clara de que o uso intensivo de teléfonos celulares aumenta o risco de cancro cerebral, tumores do nervio auditivo e cancro da glándula parótida (a glándula salivar na fazula polo oído que se usa normalmente para falar). Dado que a tecnoloxía Wi-Fi emite un tipo de radiación de radiofrecuencia similar á dos móbiles (1,8 a 5,0 GHz), aínda que a intensidade da exposición na contorna inmediata é moito menor que o que se obtén ao pór o teléfono móbil preto da cabeza durante a conversación, a diferenza entre un teléfono móbil e unha contorna Wi-Fi é que mentres o teléfono móbil utilízase só de forma intermitente, a radiación que provén dunha contorna Wi-Fi é continua. Ademais, cabe engadir que os transmisores Wi-Fi en interiores poden estar moi preto da xente que os utiliza, e no caso dunha escola, de nenos.

Existen probas en Escandinavia que permiten afirmar que os nenos que usan teléfonos móbiles teñen cinco veces máis probabilidades de desenvolver cancro de cerebro que se o uso iníciase na idade adulta. Polo tanto, é especialmente importante protexer aos nenos.

Que eu saiba non houbo ata o momento ningunha investigación sobre a saúde das persoas que viven ou traballan con Wi-Fi, en comparación con outras que non o utilizan. Con todo, debido a que a radiación é a mesma que a emitida por teléfonos móbiles, non hai razóns para supor que os efectos serían distintos, variando só a relación da dose total de radiación.

Aínda que non hai probas concretas polo momento de que o Wi-Fi aumenta o risco de cancro, certamente non hai evidencia de que é seguro.

Por iso, rógolles, retirar ou non instalar Wi-Fi nas escolas para evitar que os nenos poidan estar expostos a un maior risco de desenvolver cancro.

Saúdalle atentamente,

David Ou. Carpenter, M.D.
Director, Instituto para a Saúde e o Medio Ambiente
Universidade de Albany, EEUU